

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215216821
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2215216821.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/X, W. Z., o zaplatenie sumy 360,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 26. septembra 2017 č.k. 9C/477/2015-73 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. ohľadne sumy 145,36 eur m e n í tak, že: Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 145,36 eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a závislý výrok o náhrade trov konania IV. m e n í tak, že: Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 49,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 38,90 eur od 20.10.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 38,90 eur od 20.11.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,75% zo sumy 38,90 eur od 20.12.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 38,90 eur od 20.01.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 38,90 eur od 20.02.2013 do zaplatenie do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. súd vo zvyšku žalobu zamietol, výrokom III. konanie čo do sumy 126,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 126,84 eur od 6.10.2012 zastavil a vo výroku IV. žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 103, § 165, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, 2 písm. i), k), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 103, § 565 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., § 255 ods. 1 CSP.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že preskúmaním zmluvy o poskytnutí bez pôžičky bolo zistené, že poskytnutý úver sa považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov, pretože predmetná zmluva uzavretá medzi účastníkmi je zmluvou spotrebiteľskou, ide o typovú spotrebiteľskú zmluvu spísanú do formulára a žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť vopred sa so zmluvnými podmienkami oboznámiť. Predmetná zmluva neobsahuje jednu z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia. Zákom stanovené presné členenie uvedenie počtu termínu splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia nie

je svojvoľné ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať vo svojich povinnostiach a tak sa vyhol sankciám, v prípade neplnenia a povinností resp. ak sa tak stane, aby presne a jasne boli vymedzené dôsledky s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. k) i) zákona sa preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona poskytnutý úver požaduje za bezúročný a bez potreby jej ďalšieho prieskumu. Pokiaľ ide o otázku premlčania v zmysle poskytnutého prehľadu splátok a úhrad splátky č. 3-7 sú premlčané, pričom počnúc splátkou 8 nie je dlh žalovaného premlčaný, splátka 8 bola splatná 20.10.2012, zosplatnenie dlhu nastalo dňa 26.07.2012. Žaloba na tunajší súd bola podaná dňa 21.09.2015. Žalovaný má zaplatiť 5 splátok, ktoré nie sú premlčané. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP - nepriznal náhradu trov konania žalovanému. Pomer miery úspechu a neúspechu: 57,82 %.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a to proti rozhodnutiu v časti zamietnutého nároku v sume 145,36 eur s príslušenstvom z dôvodu, že súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalovaného zaviazal na zaplatenie piatich splátok, ktoré nie sú premlčané. V zmysle ustanovení zmluvy je jedna splátka v sume 38,90 eur a súčet piatich splátok je 194,50 eur. Súd však žalobcovi priznal nárok len na sumu 49,14 eur, pričom z rozsudku vôbec nevyplýva, ako súd k uvedenej sume dospel a vzhľadom na uvedené je predmetné rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Ďalej žalobca uviedol že má za to, že ide len o matematickú nesprávnosť, prípadne chybu v písaní, avšak z opatrnosti podáva vo veci odvolanie, nie návrh na opravu rozsudku, keď uvedený názor žalobcu je podporený aj tým, že súd priznal úrok z omeškania z piatich splátok v sume 38,90 eur. Žalobca podané odvolanie smeruje voči rozdielu priznanej sumy a sumy, ktorá mala byť žalobcovi priznaná. Na základe uvedeného preto žiada, aby odvolací súd napadnutú časť rozsudku v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že zaviazá žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 145,36 eur s príslušenstvom a opätovne rozhodne o trovách konania.

5. Žalovaný odvolací návrh nepodal, písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nezaslal.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 470 ods. 2 veta prvá CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti ohľadne sumy 145,36 eur, spolu so závislým výrokom o náhrade trov konania v súlade s ust. § 388 CSP zmeniť.

7. Predmetom konania na súde prvej inštancie vedeného pod sp. zn. 9C/477/2015 je návrh žalobcu, ktorým sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 360,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 06.10.2012 do zaplatenia. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 02.02.2016 č.k. 9C/477/2015-35, ktorým súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Tento rozsudok bol na odvolanie žalobcu Krajským súdom v Trnave ako súdom odvolacím zrušený, vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie uznesením zo dňa 22.05.2017 č.k. 9Co/166/2016-57. Podaním zo dňa 25.08.2017 zoberal žalobca žalobu späť v zmysle § 145 ods. 2 CSP ohľadne zaplatenia istiny vo výške 126,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 06.10.2012 do zaplatenia. Žalobca ďalej požadoval od žalovaného zaplatenie neuhradených a nepremľaných splátok ku dňu podania žaloby vo výške 233,40 eur spolu s príslušenstvom, t.j. šiestich splátok splatných od 20.09.2019 do 20.02.2013 v celkovej sume 233,40 eur, 6x38,90 eur.

8. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolaciu argumentáciu žalobcu je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti ohľadne istiny 145,36 eur. Odvolaním nebola napadnutá časť rozsudku vo výroku I., ktorou súd návrhu žalobcu vyhovel, ďalej zvyšná zamietajúca časť vo výroku II. ohľadne sumy 38,90 eur ako aj výrok III. v ktorej súd konanie v

časti istiny 126,84 eur spolu s prísl. zastavil, v ktorých častiach nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť a nestal sa predmetom odvolacieho prieskumu.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu spoločnosť CONSUMER FINANCE HOLDING, a.s. Kežmarok a žalovaný dňa 18.02.2012 uzavreli písomnú zmluvu o pôžičke č. 20180908 (č.l. 3 v spise), ktorej predmetom bolo poskytnutie pôžičky vo výške 466,80 eura. Predmetom financovania pôžičky bol tovar, čierna technika - TV UE 32 D 5500 pri kúpnej maloobchodnej cene 389,- eur, keď celková suma pôžičky bez poistenia bola 466,80 eur, akontácia 0%, počet splátok 12, splátka vo výške 38,90 eur, ročná úroková sadzba 41,30%, priemerná hodnota RPMN 41,82%, RPMN 41,30%, celkové náklady spotrebiteľa 77,80 eur, termín konečnej splatnosti mesiac/rok 2/2013, keď spôsob úhrady splátok bol dohodnutý poštovou poukážkou. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.09.2012 adresovanej zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému vyplýva, že ho vyzývajú k úhrade všetkých splátok jednorazovo v celkovej výške 404,56 eur najneskôr do troch dní od doručenia tejto upomienky. Predmetná predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 02.10.2012.

10. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nerozhodol správne, keď aj napriek posúdeniu dôvodnosti uplatnenia nároku na zaplatenie splátok č. 5 až 8 v celkovej výške 194,50 eur, priznal žalobcovi len sumu 49,14 eur, keď zároveň priznal z jednotlivých piatich splátok zákonný úrok z omeškania.

11. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, keď poukázal na to, že v prejednávanom prípade právny vzťah medzi Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy. Súčasne súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že v danom prípade ide o nárok na zaplatenie zostatku poskytnutého spotrebiteľského úveru Consumer Finance Holding a.s. žalovanému a v danom prípade sa tak na právny vzťah účastníkov tohto záväzkového vzťahu, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z.

13. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď ide štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľkou, pričom predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi stranami. Súd prvej inštancie správne pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Výklad a aplikácia ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy, postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z ust. § 497 Obchodného zákonníka a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zároveň aj v § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi stranami niektorú z náležitostí vymenovaných v ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom žalobca toto právne posúdenie predmetnej zmluvy nenapadol odvolacou námietkou, preto nebolo predmetom odvolacieho prieskumu.

14. Ďalej sa súd prvej inštancie sa v prejednávanej veci zaoberal otázkou premlčania uplatnenej pohľadávky žalobcu z predmetnej zmluvy zo dňa 18.2.2012 a to v zmysle ust. § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. a určil, že v zmysle poskytnutého prehľadu splátok a úhrad sú splátky č. 3 až č.7 premlčané, pričom počnúc splátkou 8 nie je dlh žalovaného premlčaný. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie (dňa 26. septembra 2017) bol použiteľný § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. a súd tak skúmal prípadné premlčanie nároku žalobcu ex offo, t.j. aj bez inak potrebnej (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) - námietky dlžníka.

15. Medzitým Ústavný súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí 7.2.2018, o návrhu Okresného súdu Košice II na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a/ a čl. 144 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Predmetný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 7.2.2018 sp. zn. PL. ÚS 11/2016 bol vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 27.9.2018 (ročník 2018, č. 271). Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratilo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť.

16. V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinné a súd bol povinný toto ustanovenie aplikovať. Napriek tomu nález Ústavného súdu SR treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia právneho predpisu s Ústavou Slovenskej republiky. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky okrem toho, že je právnym dôvodom neúčinnosti nesúladného ustanovenia právneho predpisu (ex nunc, od publikovania nálezu v Zbierke zákonov SR), predstavuje tiež interpretáciu dotknutých ustanovení Ústavy Slovenskej republiky (v tomto prípade čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) v tom zmysle, že ich treba vykladať inak, než ich vložil zákonodarcu pri prijímaní nesúladného ustanovenia právneho predpisu (v tomto prípade to znamená, že prihládanie na premlčanie bez námietky strany je v rozpore s týmito článkami Ústavy Slovenskej republiky). Súdny sú pri rozhodovaní viazané nielen zákonom, ale aj ústavou (čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Teda postup súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci použil ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, bol síce v súlade s vtedy účinným zákonom, avšak v rozpore s ústavou, konkrétne s vtedy účinnými čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

17. Z uvedeného tak vyplýva, že Nálezom PL. ÚS 11/2016-60 zo dňa 7.2.2018 Ústavný súd SR rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jeho vyhlásením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 27.9.2018, stratilo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinnosť a nie je ho možné v tejto prejednávanej veci aplikovať. Na základe uvedeného, keďže zo strany žalovaného v tejto veci ohľadne uplatneného nároku nebola vznesená námietka premlčania, nebol tak daný zákonný dôvod sa premlčaním ohľadne žalovanej istiny zo strany súdu zaoberať.

18. V zmysle vyššie uvedeného tak odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné priznať žalobcovi neuhradené splátky zo strany žalovaného a to v rozsahu ako sú uplatnené žalobcom v rámci odvolacieho konania (od splátky č. 8 až po splátku č.12) v celkovej sume 194,50 eur, tak ako to uviedol aj samotný súd prvej inštancie v ods. 23 odôvodnenia rozhodnutia, avšak vo výrokovej časti zaviazal žalovaného len na zaplatenie sumy 49,14 eur. Preto odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto zamietajúcej časti a v zmysle § 388 CSP zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi rozdiel nepriznaných a zo strany žalovaného neuhradených splátok v sume 145,36 eur (194,50 eur - 49,14 eur), keď súd prvej inštancie zároveň vo svojom rozhodnutí (v časti odvolaním nenapadnutej) priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti jednotlivých splátok.

19. O náhrade trov tohto konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP, vychádzajúc z vyššie uvedeného záveru o čiastočnom úspechu aj neúspechu oboch strán sporu (úspech žalobcu v časti istiny 194,50 eur a úspech žalovaného v časti istiny 126,84 eur v ktorej súd konanie zastavil a v zamietnutej časti ohľadne istiny 38,90 eur), preto bolo dôvodným rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Krajský súd uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednomyselne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).